

СРПСКА НЕЗАВИСНОСТ

ЦЕНЕ ЗА СРБИЈУ:
 ЗА ГОДИНУ 24 ДИНА, НА ПО ГОДИНЕ 12 ДИНА, НА ЧЕТВРТ ГОД. 6 ДИНА.
 ЗА ОСТАВЕ СЕМЕСА НА БАЛКАНСКОМ ПОЛУОТКУ.
 ЗА ГОДИНУ 30 ФРАКА, НА ПО ГОДИНЕ 15 ФР. НА ЧЕТВРТ ГОД. 8 ФР.
ЗА АУСТРО-УГАРСКИ:
 ЗА ГОДИНУ 15 ФОР. У ВАНК., НА ПО ГОД. 8 Ф. НА ЧЕТВРТ ГОД. 4 Ф.
ЗА СВЕ ОСТАВЕ ДРЖАВЕ:
 ЗА ГОДИНУ 36 ФРАН., НА ПО ГОДИНЕ 18 ФР., НА ЧЕТВРТ ГОД. 10 ФР.

ИЗЛАЗИ У БЕОГРАДУ
 УТОРНИКОМ, ЧЕТВРТОМ, СУБОТОМ И НЕДЕЉОМ
НА ЦЕЛОМ ТАБАКУ
 УРЕДИШТВО ЈЕ И АДМИНИСТРАЦИЈА У КУЉИ Г. ТОМЕ АНДРЕЈЕВИЋА
 ОБИЛЖИНИ ЦЕНАМ.

ЗА ОГЛАСЕ РАЧУНА СЕ:
 ПРВИ ПУТ 12 ДИНА ПАРА ОД РЕДА, А ПОСЛЕ СВАКИ ПУТ 6 ПР.
 ЗА ПРИПОСЛАНО 50 ПАРА ДИНА. ОД РЕДА.
 Рукописи шаљу се уредништву, а претплата администрацији
 «СРПСКЕ НЕЗАВИСНОСТИ».
 УЗКОПИСИ НЕ ВРАЂАЈУ СЕ. НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

БЕОГРАД. 27 маја.

У историји српског уставног живота биће и остаће врло значајан дан 26-ог Маја ове године. Тога дана под маском законитости учињено је у „дворани скупштине“ највеће безаконје, какво се може учинити у уставној земљи. Једна гомила људи, народних и владиних посланика, која зна, да по уставу и законима ове земље (види чланове: 9, 27, 65 и 72 закона о пословном реду у народној скупштини и члан 82 устава) није довољна да ма шта пуноважно предузима и решава као народна скупштина, јер је мања од три четвртине целокупног броја скупштинских чланова (члан 82 устава) — та дакле гомила названих „напредњака“, а старих и окорелих назадања, а самовољно, противзаконно и неуставно присвојила је себи скупштинску власт. Под пресијом свога „напредњачког“ клуба, а нарочито пред претњом двојице београдских трговаца напредњака, који нису чланови народне скупштине, тај недовољни број скупштинских напредњака јуче је у скупштинској дворани „решно“: да се, на основу члана 6-ог закона о пословном реду у народној скупштини, четрдесет народних посланика искључе и да се на њихова места наредне избори других посланика.

Сматрати ову одлуку гомиле напредњака као „решење скупштине“, па на њеном основу наређивати накнадне изборе посланика, била би највећа незаконитост, нечувено гажење устава.

Као што је познато, поводом оставке педесет и неколико опозиционара, у скупштини је остало само толико посланика, да остатак није по чл. 82 устава довољан за пуноважно решавање у скупштини. То је министарству дало повода, те је истина газећи устав—наредило накнадне изборе на место оних посланика који су дали оставке. Сви знамо, да су опозиционари при накнадним изборима готово свуда понова изабрани. Зна се и то, да неколико „напредњака“ још ни су дошли у седнице скупштинске. Факт је не оборив: да ни до данас у народној скупштини нема оноликог броја, који је апсолутно потребан, те да би скупштина, као скупштина, могла ма шта пуноважно решавати (види чл. 65 пословника скупштинског). Да ово постоји и самим неуласком опозиционара у скупштину признаје и само „Видело“, минис-

тарски полузванични орган. Ево његових властитих речи: „за нас је главно да утврдимо, да је опозиција и данас, после накнадних избора, у довољном броју да, својим изласком из скупштине, „осујети уставни рад земљи. (Видело“ број 80). То пише „Видело“ 26 маја ове године, дакле оног истог дана, када је она гомила напредњака донела одлуку о искључењу четрдесет народних посланика из скупштине.

Е па кад је тако, кад дојиста у садашњој скупштини нема посланика у оноликом броју, колики је апсолутно нуждан за пуноважно решавање у скупштини, онда ми питамо шта је и колику важност има она одлука, коју је гомила напредњака донела 26 овог месеца поводом изјаве четрдесет народних посланика да не могу да уђу у скупштину, што су њихови избори наређени са гажењем устава на са тога дају оставке.

Да видимо најпре шта је она одлука гомиле напредњака. На ово питање добићемо одговора, ако се даље запитамо: када се одлука неких скупштинара може сматрати као решење скупштинско?

По јасним прописима члана 65 пословника скупштинског и члана 82 устава, да би се каква одлука скупштинара могла назвати скупштинским решењем апсолутно је нужно да је у том решавању учествовало три четвртине посланика.

Као што смо напред видели при „решавању скупштине“ 26 маја о. год. није учествовало три четвртине посланика. По томе та одлука само једне гомиле напредњачких посланика може по закону и уставу, пре бити свашта друго, али само никога не: пуноважно решење, законно и уставно састављене скупштине. Ако би та одлука неколицине напредњачких посланика могла бити „решење скупштинско“, онда би то могла бити тако исто и одлука сваке гомиле напредњака или ма које партије. Никаквим законом наше земље не може се правдати: да се одлука недовољног броја посланика може назвати пуноважним решењем скупштинским. Нека нам господа напредњачки министри цитирају такав закон, ако мисле да је и то каквим законима дозвољено. Ми смо сигурни да таквог закона нема; а знамо да га у уставним земљама и не може бити, јер ако би то било, онда

би се тим самим отворила врата највећим незаконитостима и неуставностима, које би држави и појединцима донеле недогледне опасности по сигурност и ред.

Кад би се то у Србији као законно и уставно признало, онда би значило, да у њој законодавну власт не би вршио Краљ са народном скупштином, као што је прописано чланом 54. устава, већ би ту власт узурпирали клубови и поједине партијске фракције.

Благодарећи либералној партији чија је творевина данашњи устав, Србија је поштеђена од опасности, да њоме и њеном судбином располажу клубови и фракције партијске. Али напредњачко министарство, газећи најбруталније устава, не само да, противно својој дужности и савести, трипу узурпацији напредњачког клуба и гомиле напредњачких скупштинара, већ је на основу незаконне и неуставне одлуке тих напредњачких скупштинара и само учинило један незакон и неуставан акт, наредило је неке накнадне изборе на место оних посланика, који су том гомилом напредњачких посланика незаконно и неуставно из скупштине искључени.

За основу таквог свог неуставног и незаконног рада, та гомила напредњачких посланика и министара узимају чланове: 5 и 6 скупштинског пословника. Но та им је основа тако трула и ништава, као што су и досадање радње министарства и њихових саучесника напредњачких посланика варљиве и незаконне. Тиме долазимо на друго питање; колику важност може имати таква одлука, баш и кад би била донесена од пуноважне народне скупштине.

Пре свега, чланови: 5 и 6 пословника примењују се само на још неконституисану скупштину, а никако и на конституисану или као што закон вели „образовану“. То се види из целокупног прописа пословника под I, а нарочито из члана осмог у том одељку пословника. Познато је да је садања скупштина конституисана и да би она, као само одложена, без поновог бирања председника и осталих часника одма приступила раду, кад би имала потребан број за пуноважно решавање. По томе у овој скупштини не може да се на изостанак посланика примени члан 6 пословника, већ само предпоследњи одељак члана 13-тог истог закона, који говори о изостанку посланика у већ консти-

туисаној скупштини. То је један узрок, са кога је незаконно и неуставно, што је напредњачка гомила одлучила да се четрдесет народних посланика искључе из скупштине, и што је министарство на тако незаконној и неуставној основици наредило нове изборе на место тих посланика. Но и да се пређе преко тога, друга је незаконитост и неуставност тога рада напредњачке гомиле посланика и министара у томе, што се и по члану 6 и по члану 13—на узео се ма који за меродаван у овоме случају — тражи као апсолутно нужно „решење скупштине“, па да се може огласити за упражњено место народног посланика. А ми смо то међутим напред показали, да не може бити „решења скупштинског“ у овој скупштини, која нема довољног броја за пуноважно решавање (члан 82 устава). Но и осим свега овога, садања народна скупштина није могла, држећи се закона, огласити места ових посланика за упражњена по члану 6-ом пословника ни са тога, што тај члан закона говори само о посланицима, који, после позива, не дођу, а не и о случајима, кад посланици поднесу оставке. Она четрдесеторина посланика поднели су оставку, и са тога о упражњењу њихових места скупштине, баш да би била и пуноважно састављена, не би могла решавати по члану 6 или 13 пословника, већ по члану 79 изборног закона. Ово нарочито важи за ону тројицу посланика (Кундовића, попа Павла и Петра Васића,*) који су, као „од скупштине једном примљени“, сада тек дали оставку, дакле код којих потпуно постоји услов предпоследњег одељка члана 79 изборног закона. Из истог узрока на ту тројицу не може се применити ни други став чл. 82 изборног закона, на који се такође позвала она гомила напредњака за подређење своје одлуке. У осталом сама садржина тог члана 82 изборног закона не говори ништа о искључењу недошавших посланика, а још мање да они не могу бити понова бирали.

Но најнезаконитије и најнеуставније јесте то, што су напредњаци предложили и министарске прицепље трубе: да при садашњим накнадним изборима не би могли бити изабрани они посланици, који су дали оставке. Овакво своје неистинито и неуставно тврђење они изводе из ових речи члана 6 и 13 пословника;

* Васић је, до садање седнице скупштинске, припадао већини напредњачкој.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

и на њихово место наредбу се избор других посланика. Ми смо тврдо убеђени, да ни сами увиђајући, напредњаци не могу зближати мислити, да се у овим речма члана 6-ог може ваћи изкључење оних посланика, чија су места оглашена за упражњена, да не могу бити понова изабрани. Тога искључења у члану 6-том или 13-том изреком нема; њега само изводе претпостављају, суврше ревности напредњаци. То је тако јасно, да би био излишан сваки даљи говор о томе. Но пошто смо се, на жалост, до сада и суврше уверили, да наше „напредњачко“ министарство прибегава свима могућим, ма и незаконим и неуставним, средствима, само да би успело при изборима, то тврдо верујемо да ће министарство гледати да народ обмане у његовом праву. Зато ћемо ми овде изнети на видик народна права у томе. По члановима: 46, 47 и 48 устава у члановима: 18 и 22 изборног закона зна се: ко може, а ко не може бити изабран за народног посланика. Ван тих уставних и законских прописа нема нигде и ни у каквом закону никаквог прописа, који би Србина лишао права да може бити изабран за народног посланика, па ни у члану 82 изборног закона, на који се позива напредњачка гомиза посланика и министри. А још најмање закон или устав ма гди прописује, да онај посланик, који би дао оставку или би му скупштина огласила место за упражњено, не би могао понова бити изабран за посланика. Напротив тај посланик, као једном већ од скупштине признат за човека, који има уставне и законске услове народног посланика, у толико је сигурнији да има права понова бити биран за народног посланика. Уосталом ни до устава, ни по закону, нико, па ни решење пуноважне скупштине, не може лишити српског грађанина права да може бирати и биран бити за посланика (чланови: 21 и 22 изборног закона), осим што то могу изрећи судови и то једино по реченим члановима: 46, 47, и 48 устава и члановима: 11, 12, 18 и 22 изборног закона. Решење, ма и у и н о в а ж н е, скупштине, да какав српски грађанин, не може бити биран за посланика, исто тако не вреди по закону и уставу, као што не би могло вредити решење скупштине, да се каквом грађанину на прилику конфискује — одузме — имање, што је забрањено чланом 29 устава. Баш даје речени члан 6-ти и 13-ти пословника и изреком то исказао, опет то, као повреда устава и изборног закона, не би могло важити, јер је познато, да је устав основни закон, који се не може променити обичним законом, што издаје редовна скупштина, већ само на великој скупштини, и то пошто се предходно испуне услови члана 131 устава. Пословник скупштински то је закон, којим се прописују правила само за унутрашњу радњу скупштине; али њиме се ни у једној уставној земљи не прописује: ко може бити биран за посланика. Ово у свакој уставној земљи одређују: устав и изборни

закон, па тако је и код нас то регулисано само уставом и изборним законом. Расправљати по скупштинском пословнику право: ко може бити биран за посланика, значило би толико исто, колико кад би судови право наслеђа, уместо по грађанском закону расправљали по шумској уредби. Дозволити скупштини, ма и пуноважној, да може каквог српског грађанина лишити права да може бити биран за посланика, значило би лишити Србију и устава и закона, оставити права српских грађана самовољи и ћуди појединих властника или једне котерије људи у скупштини и ван скупштине. У уставној земљи то не може, то не сме де буде; и за то народ српски има права да бира старе посланике, који су незаконим радњама и поступцима напредњачког министарства били принуђени, да поднесу своје оставке и још неуставнијом одлуком неколико напредњачких посланика из скупштине изкључени с тим, да не могу бити бирани за посланике. Ако народ одобрава досадашњи рад и правац тих посланика, он треба те посланике опет понова да избере, јер ће тиме показати, да он не пристаје да буде играчка самовоље и ћуди неколико лакомислених и пустошних министара. Време је већ скоро ту да народ свесном употребом свога бирачког права, избором опет старих посланика, покаже овим јадним властницима на министарским столицама, како народ не прашта онима, који се министарских фотеља газе његова уставна и закона права. Истина да су се министри постарали да, новим повредама законна, помету народ у употреби тога свог права, јер су још 26 ов месеца телеграмом наредили изборе за први понедељак, а указ о тим изборима ни до сутра дан — 27. истог месеца — нису дали печатати у званичним новинама, као што изреком прописује члан 3-ћи изборног закона већ то чине тек 28. овог месеца. Ово су министри учинили очевидно у тој намери да народ, изненађен, не би имао времена за споразум и да га преко својих саучесника обману, да стари посланици не могу бити бирани. Но поред свију ових министарских ујдворама, ми се падамо, да ће свест народна надвладати лукавство министара. У тој нади ми довикујемо народу: бирај опет старе посланике, који су незаконито и неуставно лишени својих мандата само једном гомилом напредњачких посланика. Ми сумњамо, да ће ове наше мисли народ читати пре обављених избора, јер, као што смо дознали, већ су дате наредбе поштама, да се ни једне опозиционе новине уредно не пошљу у народ, док ове накнадне изборе не сврши. Али при свем том, ми смо матрали за своју патриотску дужност, да ову ствар са законског и уставног гледишта разложимо. Па ако ово наше разлагање народу и буде одоцило уколко се тиче избора, неће му бити доцне, кад буде у стању: да у уставним и законим сред-

ствима затражи рачуна од садањих министара за њихове незаконите и неуставне радње и наредбе. А кад то време буде дошло — као што мора једном доћи — онда ћете се господо напредњачки министри уверити: да ли ће и колико важити рад ваше садање незаконите скупштине, па ма да би ви вашим неуставним и незаконим накнадним изборима успели да скрпите потребан број за решавање у скупштини. Ово незаборављајте ни ви Господо Министри, који само мислите да се застарело шћу спасете одговорности — за толико, вашом лакомисленом, прохарченом народно благо, толика недела, безаконја и гажења устава; а ово ваља да имају на уму и сви они, који са вама буду закључивали ма какве обавезе на име државе од онога времена одкада сте онако, брутално погазили устав наредујући само накнадне изборе, у место општих; одкада сте се Господо Министри, управ ставили на земљиште ван закона и ван устава, те због тога учинили да и све ваше радње, на таквом земљишту, не вреде и не могу вредити.

◆◆◆◆◆

ВИДЕЛОВАЧКИ ПАМЕТАР

I ДЕО

„ВЛАДАВИНА КОНСЕРВАТИВНО-НАПРЕДНА“

од св. Јована Грбског до св. цара Константина

(19 ОКТОБРА 1880 до 21 МАЈА 1882 г.).

(НАСТАВАК)

IX.

Два су догађаја у скупштини претходила, који ће да дођу 5. марта до јачег израза. Знамо да су раније још у Јануару предале две интерпелације: о величини штете и о тајном преносу — железничког уговора; знамо да влада није на ово ништа одговорила; и знамо најпосле да је 15. Фебруара изјавио председник скупштине: да ће влада у једно време одговорити на обе интерпелације. Тај одговор не дође! Чедо нема! Говори се о величини наше штете и о тајном преносу свачита! Влада ћути и чини се невешта, пошто је прво радосно се осмејивала на познати „шквалдал“ од 19. Фебруара, од ког је она себи створила оружје за напад и одбрану. Чедо дође у почетку марта. Надао је се сваки да ће бити крај невештости. Али се влада и даље чинила невешта.

Опозиција, сједињених Либерала и Радикала, ниш 57. на број изјави 3. марта категорички: Ако влада за 24 сата не одговори на обе раније интерпелације о штети и преносу, онда ће опозиција чинити своју дужност.

Глас о том захтеву прошао је кроза све својеве српске претстолице. Са оправданом жуђом очекивао се 4. Март — сутрашњи дан!

И дође тај дан!

Седница се отвори као и обично. На окупу сви посланици! Председник одмах жељаше да извести опозицију о одговору владино. Он прочита писмо председника министарског савета, које нећемо овде да саопштинмо у целини, а оно садржи овај смисао:

Влада неће да одговори! Она не трпи да јој се оставља рок. То је понижење за њу и повреда достојанства њеног! Она у опште неће да одговара на постављен рок... т. ј. она ће да одговори кад она хоће.

Да би овој траги-комеди ударена била круна, т. ј. да би се прешао и овај последњи корак, који раздваја узвишено од смешнога: Милован Спасојевић позват са својих „хемијских захтева“ у чизмарском послу“, устаје и пакосно довикује опозицији, са извађеним сатом: „Изводте господо! Што не излазите? 24 сата је прошло!“

И ова порука би отрпљена. После кратке изјаве од стране једног члана опозиције, да сад више на опозицији нема кривце — би продужен рад по дневном реду до краја седнице, која у обично време би закључена.

Оставу 5. Марта!

По довољном чепању, ипак неће да се напуни сала као и обично. Добре трешине посланика нема. Нарочито се примећува очита празнина клуба на левој страни. Од опозиције су Туцаковић, Кундовић, Кусић, поп Павле Радивојевић и још неки либерали. Међу њима још Ранко Тајсић и Раша Милошевић. Седница се отвара!

Тајсић моли за реч и јавља да из тих и тих узрока има да остави оставку своју својих другова, којих има 50 потписаних и која се оставка налази у Раши Милошевића.

Као гром пуче међу „Напредњацима“! Немоћни за решавање — они су узели оставку. Тајсић оће нешто да говори, али му се вели: Ти си сад „дубљика“ — узми оставку натраг и говори. Ранко и Раша удаљавају се! Камо ерећа да су то учинили Радикали 10. Марта 1881. год. кад већ пристају на то, мога би се збрка и неорећа отклонила: Бонту би био осуђен и сад ова борба, која се води против штете, лане би се с користиш по све сврхота....

Председничком стоју приступа стари и седи борац, члан либералне партије г. Тодор Туцаковић, посланик за варош Крагујевац и позлаже оставку. За њим остали либерали. Али, да виш чуда — напредњаци, који су чинили јуче данас им не примвају... И зашта положај либералних чланова и решење о њиховим оставкама, као да није истоветан са положајем и оставкама радикала, којих оставке даде Ранко и Раша то се доцније показало.

По како о оставкама либерала, тако о оставкама радикала скупштина епаншти испод 2/3 чланова, није могла по уставу довести никакво решење. Скупштина дакле није никад ни уважила ни неуважила положене оставке. Оставке су биле решење скупштине и значиле су — вен распад.

Ето тако се 5. Марта распаде народна скупштина. Осташе „Виделовачки самити“ и немоћни у клубу. Министри њихови надади су се овоме — али не тако брзо. Они су дошли мало после распада скупштине у салу: вађу своје једномислене и бризи и жагору — и развију се сви сетни и невесели; наравно говорећи о опозицији свачита, заборавајући шта су они раније радили да сад зри њихово рођено семе!

Као да су министри имали у депу указ да одлаже скупштину, али су доцкан стигли. Указ је изашао сутра дан, да се скупштина одлаже до 21. Маја.... а председничко изјави да ће, на основу решења од 19. Фебруара поврати владу да „чини своје“ и да нареди никакве изборе!!

Скупштине несташе. Све се развије, пошто се напредњаци у клубу још једном помишле Богу на једном банкету и — одоше кући....

X.

Тако се ето врха и доми брод кад се лудо ветром тера. Ни један дан није прошао без потрешке и без намернога греха. „Напредњаци“ су по свима прописима дрскости тиранисали један велики део јавног мњења. Они су натерали опозицију на овај корак који је она учинила, и о ком се у начеду да и овако и онако говориш како су „напредњаци“ свуда апеловали само на силу, а мање на разлог — то је ваљало силу силом одбити и позвати у одбрану највећу државну силу, а то је ангеловати на народ и бираче. И онако већ нису била чиста посла у свему да би се обичним мерама, које су све и у скупштини и у јавној иштами покушавале, објаснила расчистила и поправила. Све је то до душе потонуло у грехе. Ту интерпелације и новинарски чланци не помажу. На интерпелацију влада по ћеће не да одговор. А ко у невинама што о њој опорочиваше — иде у аису и на суд. „Напредњацима“ није више остао неисцрпљено ни једно срество. Они су све употребили да сузбију опозицију, све: и дозвољено и недозвољено. А не знаду да има једно оружје, којим се свака опозиција уништава и безопашта постаје, а то је срество не сила, но — истина и правда. Али зар можемо од њих тражити то? Превртите њихов паметар, и нигде тога нећете наћи.

„Зао рађење, готово суђење“!

Пошав својим путем, они више немају куд. За њих нема натраг! И они сад морају напред у — борбу. Они морају да уведу у ту борбу све своје силе.

То су и учинили!

Ово подовине Марта имале су све политичке странке једно ново наменање у политичком указу којим се креће више од пола окружних старешина, у Србији и као чедо напредњачке милости и беса јављају се злогласни људи, страховити насртаци и познати из прошлости безусловни „Виделовачки“ Коча Радановић и Богђи Алимпије, Бродовић, Милова-

о пословном реду, и на последњи став
члана 82 изборног закона, решила :

1. да се исклуче из Скупштине по-
сланици :

Г. Васа К. Стошић за варош Алек-
синац.

г. Никола П. Пашић за варош За-
јечар.

г. Арса Дреновац за варош Кру-
шевцац.

г. Милан Б. Бурић за варош Ужице.

г. Велизар Кудовић за варош Лоз-
нице.

г. Таса Ђикић за варош Јагодину.

г. Раша Милошевић за варош Пирот.

г. Алекса Станојевић за варош Кња-
жевцац.

г. Марко Петровић за срез ваљевски

у истом округу.

г. Димитрије Катић за срез ресавски

округа ђупријског.

г. Сима Несторовић за срез пожарев-
ачки у истом округу.

г. Сима Милошевић за срез рачански

округа ужичког.

г. Смиљко Ђирић за срез крушевачки

у истом округу.

г. Вујица Тодосијевић за срез круше-
вачки у истом округу.

г. Петар Стевановић за срез морави-
чки округа ужичког.

г. Станко Петровић за срез моравски

округа александрачког.

г. Милосав Степановић за срез морав-
ски округа пожаревачког.

г. Иван П. Протић за срез подгорски

округа ваљевског.

г. Василије Павић за срез посавски

округа ваљевског.

г. Ђурђе П. Ђоровић за срез грузан-
ски округа крагујевачког.

г. Владислав Павловић за срез крагу-
гевачки у истом округу.

г. Благоје Божић за срез лепенички

округа крагујевачког.

г. Маринко Јивковић за срез бољева-
чки округа црногорског.

г. Живко М. Милошевић за срез боље-
вачки округа црногорског.

г. Риста Ђусић за срез сарљачки о-
круга књажевачког.

г. Риста С. Поповић за срез голуба-
чки округа пожаревачког.

г. Новак Милошевић за срез црногор-
ски округа ужичког.

г. Максим Милутиновић за срез мор-
авски округа рудничког.

г. Аврам П. Сандић за срез тамнав-
ски округа ваљевског.

г. Петар Васић за срез азбуковачки

округа подријског.

г. Анта Рајичић за срез крајински у

истом округу.

г. Павле Радиојевић за срез морав-
ски округа пожаревачког.

г. Лаза Николић за срез зајечарски

округа црногорског.

г. Марино Марковић за срез тимочки

округа књажевачког.

г. Стојан Стајковић за срез зајечар-
ски округа црногорског.

г. Станоје Динић за срез заглавски о-
круга књажевачког.

г. Милан Гагоровић за срез крајин-
ски у истом округу.

2. да се на место ових посланика на-
реди избор других посланика.

На основу овога решења Народне Скуп-
штине, на предлог Нашег министра уну-
трашњих дела, по саслушању министар-
ског савета, а на основу изборног закона

скупштинског члана 3 одељка првог, тре-
ћег и четвртог; члана 4 одељка другог

наредбујемо

да се на дан 31 маја 1882 год. учини

избор других народних посланика за пе-
риоду скупштинску 1880 1881 и 1882

године :

у вароши Алексинду,

у вароши Зајечару,

у вароши Крушевцу,

у вароши Ужицу,

у вароши Лозници,

у вароши Јагодини,

у вароши Пироту,

у вароши Књажевцу,

у срезу ваљевском окр. ваљевском,

у срезу ресавском окр. ђупријском,

у срезу пожаревачком округу пожарев-
ачког.

у срезу рачанском округу ужичког,

у срезу златиборском окр. ужичког,

у срезу крушевачком округу круше-
вачког.

у срезу моравичком округу ужичког,

у срезу моравском округу александра-
чког,

у срезу моравском округу пожарева-
чког.

у срезу подгорском окр. ваљевског,

у срезу посавском окр. ваљевског,

у срезу грузанском окр. крагујева-
чког.

у срезу крагујевачком окр. крагујева-
чког.

у срезу лепеничком окр. крагујева-
чког.

у срезу бољевачком округу црноге-
рског.

у срезу сарљачком округу књажева-
чког.

у срезу голубачком округу пожарева-
чког.

у срезу црногорском окр. ужичког,

у срезу моравском окр. рудничког,

у срезу тамнавском окр. ваљевског,

у срезу азбуковачком округу подри-
нског.

у срезу крајинском окр. крајинског,

у срезу зајечарском окр. црногорског,

у срезу тимочком окр. књажевачког,

у срезу заглавском округу књажева-
чког.

Наш министар унутрашњих дела нека

овај указ изврши.

27 маја 1882 год.

у Београду.

ТЕЛЕГРАМИ

Ниш, 27 маја (оригинална депеша).

Данас овде извршен избор осам
одборника и изабрати су ови: Ту-
туновић адвокат, Риста Бојадич,
Коле Рашић, Јеврем Радиојевић,
Ване поп Ристић, Сотир Јовановић,
Лазар Петровић и Илија Бранко-
вић трговци, — а где сте напред-
њаци и толике ваше силе?!!

Отворено писмо

Г. Алекси Јовановићу

ПРЕДСЕД. СУДА ВАР. БЕОГРАДА.

На јучерашњем рочишту, у сред „не-
зависног“ суда, ти си ме Г. Алекса увери-
дио толико, да ти шаде опростити нећу.
Знаш како је текла ствар, но да би и
други о томе дао свој суд, то ћу напо-
менути у кратко шта је било :

По парници браће Сушића, противу
г. Јована Марковића лицената оvd. ме-
не је позвао суд, и ја сам као позван
дошао. На питање одговорно сам што је
требао, и по том сео где и остали пар-
ничари и слушаоци. У одбрани г. Марковић
је споменуо једну личност из моје фамили-
је, а ја једно позват тиме, а друго да би
објаснио како ствар стоји, устао сам и
две три речи разложио положај тавана,
због чега је парница.

И само зато Г. Алекса ти си као ван
себе повикао колико те грло доносило:
„напоље, не смете говорити, јошт само
једну реч па ћу вас избацити; ово је суд
шта хоћете; овде се правца изриче не-
дам да се говори“. Ово су видих све
твоје речи, а било их је јошт тако гру-
бих, да ја сумњах, да их и ти као си у
редовном стању знадеш. На ову твоју
дреку ја сам само оћутао, а остали сви
што бијаху ту, само су очекивали јошт
и час кад ћеш сам или позвати пандура
да се повучемо. Срећа је што сам био
паметнији, а паметни зна се коме понушта.

Кажи ми верети: Је ли то уљудно, и
где си научио? Дал се то слаже са §.
154 грађ. пост. или си хтео да се из су-
јете покажеш, да си старешина?

Добро би било да се оставиш те тво-
је старе навике, а иначе на сигурно знај
награбусићеш ма од кога и добити своје.

Није с горег да надлежни обрате на
тебе своју пажњу, више рад угледа сур-
ске независности, у престолници а што
се мене тиче нећу да те тужим, зато,
што ми је жао да ударим на тужбу и
једну марку од 20 пара, колико управ
не бих за целог тебе дао.

Молим те на послетку, немој да више
будеш у суђењу по мојој ствари ако би
кад посао имао, јер не стојим добар да
бих те могао више отрити па да ти је
звезда на челу.

Не замери ми што сам се са перту
према теби послужило, јер то сам учинио
колико се искрености да ти боље српски
кажем, толико да те одвојим од осталих
лица у суду, и да знаш, да другачу де-
ликатност твојом грубом понашању и не-
законном поступку носис заедужио.

Молим да се ово одштапа у „Српској
Независности“, ради угледа како се по-
ступа код суда од независних и хвале-
них судија.

14 априла 1882 год.

у Београду.

Н. Богдановић.

ПОРУКЕ И ОТПОРУКЕ

Чачак. — Г. Ник. Радоћ. Са писмом вашим
од 18. ов. м. примио смо 147. дин. и 60. пара
у име предплате и таксе огласне. Хвала на уз-
имању и братско нам пошравању.

Ниш. — Г. Влад. А. Милић. Примио смо 6'
дин. за I. четврт ове год. Хвала.

Нови Сад. — Г. С. Миросав. Ма да вам
уредио шаљемо лист ипак смо вам по нашој по-
руци испратили накнадно све бројеве које ни-
сте добили

Штубик. — Г. Дим. Из. Од 1. Априла до
коња цена је нашег листа 18. дин. да-
ке 6. дин. тримесечно. Предплату можете пола-
гати нашем скулачу г. Дим. А. Милићу трго-
вцу на Неготине. Хвала на онакој оцени и брат-
ско нам пошравању.

Прокунце. — Г. С. Р. Н. Примљено је ва-
ше писмо од 17. ов. м. и извршена порука. По-
хитајте са пречишћеним рачуна о предплати.

Лозница. — Г. П. Тут. Није кривице до
нас што лист не добијате уредно. За то ову по-
руку коју сте нам учинили изволите упутиати та-
кошњом пошти код које сте се и предплатили,
и она је дужна онако да вам доставља лист ка-
ко ви желите.

Крагујевац. — Г. Бож. М. вуз. Поправили
смо адресу г. А. В., но није нам за њега изми-
рена предплата у 6. дин. за IV. тримесечје пр.
године.

Огласи

LA PULCHERINE EAU de BE-
AUTÉ води-
ца за улепшавања лица. Она ретеру
је нимало не повређујући кожу све
пеле и боре с лица. Флаша стоји 5
франака, по флаше 3 франка.

SAVON PULCHERINE комад
150 фра-
нака. Кутија 4 франка.

EAU FEERIQUE Боја изврсна
за косу и за
браду. Флаша кошта 350 франака.
J. Lacouture, 29 Rue de Clinguan-
court' Paris.

У Београду код Јов. Дијалбера
Апотекара. 14—52

Марке за писма
купује мења и продаје.
G. Zehmeyer Nürnberg. 5—20

МАТЕНИЈЕВ
ГИСХИБЛЕР
најчистији јаколки
КИСЕЉАК
најбоље асталско и крепеће
пиће

опробано средство при кашљу, вратним
болестима, натару у стомаку и бешици.

ПАСТИЛЕ (шећер за сваривање)

Heinrich Mattoni, Karls-
bad (Böhmen). 16—45

ВИНСКА МАНИПУЛАЦИЈА

учи се практички из ново изишавше кње-
ге Receptbuch, којој је садржана:
Упут за благородноје кисели, природни
вина. Производња вина без грозђа; Из
старог устајаног вина (од 100 литара
направити 1000 литара) направити како
јевтино кућевно пиће, тако и фино вино
у флашама и то додавајући подпуно
здраве ствари, даље производња врло
доброг вина од воћа, винског сирћета,
сирћетног шпирита, ракије, рума, ликера,
салатког од воћа, квасца, мириса, меде-
цински шпиртова, балсама, сапуна и пре-
ко 1000 разни трговачки артикла, који
дају добити више по 100%. Цена 3. ф-
ринте. Поруке само за готово или на
поштанску повлаку ваља управити на
Marie Hrdlicka
3—12 k. k. priv. Inhaberin
Wien, Wieden, Hauptstrasse № 36. I. Stock.

КОСА ВРЛО ДОБРИХ И ДР-
вених вила имамо на
створишту и продајемо по врло
умереној цени.
8—8 **Браћа Карапешити.**

КЕСА ЗА БАКАЛЕ И ДУВАНЦИЈЕ

Разне величине може се добити у
штампарији код „Св. Саве.“ кнез
Мих. Улица бр. 4. Поручбине из
унутрашњости шаљу се писма на
горњу адресу. 3—6

ДР. ДИК
ЗУВНИ ЛЕКАР
доћи ће у Београд у суботу 29.
ов. мес. и становаће у „Гранд-Хо-
телу“ — Ст. Здању.
бр. 136 1—1

ПРОМЕСЕ

КРАЉЕВСКЕ СРПСКЕ ЛУТРИСКЕ
ОБВЕЗНИЦЕ

КОЈЕ ТЕ СЕ ВУТИ

2. ЈУНА,

продајем за 2½ динара.

Исте дајем на месече одилате
по врло пробитачним условима, ку-
пац чим положи прву уплату игра
одбојку, и може лако добити 100.000
дин. у злату.

Продајем и *оригиналне обвезнице.*

Све моје промесе и признанице,
на одплату штемилиране су и ове-
рене печатом министра финансије,
јер сам оригинале депоновано, у
прави народног зајма, за сигурност
купања.

Овим чиним вниматељну публику
овде и на стрели. А пошто је бли-
зу вучење, то еб надам, да ће се
сваки користити да купи **промесе**
или да узме *на одплату обавез-*
ницу, јер, гди се за врло мали по-
вац игра велика среќка, ту се час-
то догађа, да сиромашта постане богат
играњем лутрије.

На Спасов дан 1882

у Београду.

Риста Миленковић
ТРГОВАЦ.

Трговина је у улици *кнеза Ми-*
хаила на самојо бошкуну у кући дру-
штва Слоге. Бр. 127 6—6

Београдска стрељачка дружина

Пошто на сазвагом главног скупу 2
Маја тек год. није био довољан број
чланова за решавање, то је, на основу
чл. 30 устројства друштвоног, објављен
други скуп на дан 9 истог месеца, на ко-
ме је изабрала нова управа, и то:

За председника г. Милутина Јовановић
пуконик, за потпредседника г. Петар
Ристић угоститељ; за деловођу г. Михаило
Поповић писар мин. финансије; за бла-
гајника г. Милан П. Живковић писар мин.
финанције; за одборнике г. др. Д. Ј. Хо-
лећ потпуковник; Јов. Смућ мајор; Јов.
Лукић рачуноводилац главне контроле;
Максим Антонијевић јувалир, и Милан
Банковић бравар.

За председање рачуна друштвених иза-
брани су г. г. Петар Пајић капетан, и
Петар Петровић трговац.

Овом приликом умоваљује се г. г. чла-
нови да улог за ову годину положе дру-
штвеном благачнику.

Гађање продужиће се и даље: недељом
и четвртом тачно од 3½ сах. по подне.
26 Маја 1882 год.

у Београду. 1—3

Одбор.

Наша мила и нигда незабо-
рављена кћи оди. сестра и си-
новца

ПЕРСИДА М. КАРАБЕЉИЋ

УЧИТЕЉКА ЛОЗНИЧКЕ ОСНОВ. ШКОЛЕ

у 19. год. свога млађаног живота
пресели се у вечност 14. ов. м.

Јављајући ову тужну по нас
вест, сродницима, пријатељима
и познаницима који су на стра-
ни, изјављујемо у једно и нашу
највећу благодарност свима који
покојнику до њене мрачне куће
испратиле. Нарочито благодарни-
мо г-ђи управитељки, учитељкама
и ђацима Више Женске Школе,
господ. проти Новаковићу, учи-
тељима и учитељкама основних
школа и ђацима певачке дружи-
не Београдске Реалке, који при-
суством својим увеличаше овај
тужни спровод и олакшаше нам
велику тугу нашу.

Београд Маја 1882. 3—3

ОЖАЛОШЋЕНИ:

ОТАЦ Младен Карабељић
МАТИ Василија Карабељић
СТРИЦ Стојан Карабељић
БРАТ Петар М. Карабељић
СТРИЦ Тоша Карабељић
СЕСТРА Миљана В. Алексић
ЗЕТ Вукашин Алексић.